

Sygn. akt *XVII AmA 1/21*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia SO Anna Maria Kowalik
Protokolant –	Starszy sekretarz sądowy Joanna Preizner - Offman

po rozpoznaniu 27 kwietnia 2022 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **S. O.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów**

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania S. O. od decyzji Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 27 października 2020 r. Nr (...)

1. oddała odwołanie;
2. zasądza od S. O. na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Anna Maria Kowalik

Sygn. akt XVII AmA 1/21

UZASADNIENIE

Decyzją z 27 października 2020 r. nr (...) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej Pozwany, Prezes UOKiK) po przeprowadzeniu – wszczętego z urzędu - postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej na S. O. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Usługi (...) w W. (dalej Powód):

I. na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 i 1086) (dalej u.o.k.i.k.) nałożył na przedsiębiorcę S. O. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Usługi (...) w W. karę pieniężną w wysokości 10.000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych), stanowiącą równowartość 2.347,42 euro (słownie: dwa tysiące trzysta czterdzieści siedem euro 42/100), za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ust. 1 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w wezwaniu z dnia 16 października 2019 roku oraz 3 grudnia 2019 roku wystosowanych w ramach postępowania wyjaśniającego prowadzonego w sprawie o sygn. (...);

II. na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 i 695) (dalej k.p.a.) w związku z art. 83 u.o.k.i.k. postanowił obciążyć S. O. kosztami postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej określonej w pkt I niniejszej decyzji w wysokości 23,60 zł (słownie: dwadzieścia trzy złote 60/100) oraz zobowiązać do ich zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Odwołanie od Decyzji złożył Powód. Zaskarżając Decyzję w całości, wniósł o jej uchylenie w całości i umorzenie postępowania w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej toczącej się pod sygn. (...), zasądzenie od organu na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, jak również o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentu. Natomiast w braku uchylenia Decyzji i umorzenia postępowania, powód wniósł o zmianę Decyzji poprzez zmniejszenie zasądzonej kary do wysokości 1 000 złotych.

W uzasadnieniu odwołania Powód wskazał, że organ nie dokonał właściwej oceny okoliczności łagodzących, o których mowa w art. 111 ust. 3 u.o.k.i.k., albowiem powód od razu po uzyskaniu informacji o istnieniu pism od Prezesa UOKiK udzielił stosownych wyjaśnień i w jakikolwiek sposób nie próbował również celowo przedłużyć postępowania. Według Powoda okoliczności sprawy wskazują, że nieudzielenie informacji było całkowicie niezawinione, trudno też mówić o jakimkolwiek braku profesjonalizmu z uwagi na podjęte przez Powoda działania niezwłocznie po dowiedzeniu się o istnieniu wezwań od Prezesa UOKiK. Powód zauważył, że po raz pierwszy naruszył przepisy u.o.k.i.k., w związku z czym wysokość nałożonej na niego kary jest zdecydowanie za wysoka, bo powinna się kształtować na poziomie 1000 zł.

Oprócz tego podniósł, iż zdawał sobie sprawę, że będzie do niego przychodziła korespondencja z uwagi na fakt prowadzenia działalności gospodarczej, jednak lokal, gdzie prowadził dotychczas działalność gospodarczą musiał zostać wynajęty. Powód zaznaczył, że złożył na pocztę stosowny dokument określający żądanie przesyłania wszelkiej korespondencji z ul. (...) w W. na adres ul. (...), (...)-(...) W.. Nie jest jednak w stanie odpowiedzieć, dlaczego korespondencja pocztowa nie była przekierowywana na właściwy adres. Powód wskazał, iż jest w posiadaniu dokumentu złożonego rok później tj. 6 marca 2021 r. i obowiązującego przez rok, czyli do 6 marca 2022 r. Podniósł, że nie posiada dokumentu potwierdzającego zlecenie przesyłania korespondencji za rok poprzedzający gdyż nie sądził, iż będzie mu kiedykolwiek potrzebny a (...)nie archiwizuje tego typu dokumentów.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes UOKiK wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od Powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem nr (...) z 10 października 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wszczął postępowanie wyjaśniające w sprawie ustalenia czy zasady funkcjonowania i korzystania przez inwestorów, w tym konsumentów, z platformy (...) nie prowadzą do naruszenia zbiorowego interesu konsumentów oraz przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów lub innych ustaw chroniących interesy konsumentów (k. 1, 5 akt adm.).

W ramach tego postępowania Prezes UOKiK ustalił, że S. O. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: Usługi (...) w W. promował projekt (...) m.in. za pośrednictwem strony internetowej: (...) co uzasadniało wystąpienie do niego w celu pozyskania informacji o zasadach funkcjonowania projektu (...), jak również o jego organizatorach.

Pismem z 16 października 2019 r., na podstawie art. 50 u.o.k.i.k., wezwano Powoda do udzielenia informacji o zasadach funkcjonowania projektu (...), określając mu 21-dniowy termin na udzielenie odpowiedzi. Pismo to zostało przesłane na adres Powoda wskazany w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (dalej: CEIDG), - ul. (...), (...)-(...) W. (dowód: pismo k. 5- 6 akt adm.).

Pismo z 16 października 2019 r., po podwójnym awizowaniu pod wskazanym adresem, zostało zwrócone Prezesowi UOKiK w dniu 18 listopada 2019 r. z adnotacją „nie podjęto w terminie” (k. 8 akt adm.).

Z uwagi na niepodjęcie w terminie pisma z 16 października 2019 r. Prezes UOKiK wysłał ponowne wezwanie do Powoda pismem z 3 grudnia 2019 r., zakreślając 21-dniowy termin na udzielenie odpowiedzi (dowód: pismo k. 5- 6 akt adm.).

Wezwanie z 3 grudnia 2019 r., po podwójnym awizowaniu pod wskazanym, nadal widniejącym w CEIDG adresem, zostało zwrócone w dniu 24 grudnia 2020 r. z adnotacją „nie podjęto w terminie” (k. 12 akt adm.).

Wobec braku odpowiedzi na oba skierowane do Powoda wezwania, postanowieniem z 14 lutego 2020 r. nr (...) Prezes UOKiK wszczął postępowanie w sprawie nałożenia na S. O. kary pieniężnej w związku z nieudzieleniem informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ust. 1 u.o.k.i.k. w wezwaniu z 16 października 2019 r. oraz 3 grudnia 2019 r. wystosowanych w ramach postępowania wyjaśniającego prowadzonego w sprawie o sygn. (...) (dowód: postanowienie k. 1 akt adm.).

Równocześnie w poczet dowodów w ww. postępowaniu w sprawie nałożenia kary pieniężnej zostały włączone postanowieniem następujące dokumenty:

- wezwanie Prezesa Urzędu z 16 października 2019 r. wraz z potwierdzeniem nadania,
- wezwanie Prezesa Urzędu z 3 grudnia 2019 r. wraz z potwierdzeniem nadania,
- kopertę adresowaną do Powoda zawierającą wezwanie Prezesa Urzędu z 16 października 2019 r.,
- kopertę adresowaną do Powoda zawierającą wezwanie Prezesa Urzędu z 3 grudnia 2019 r. (dowód: postanowienie k. 4 akt adm.).

Wezwanie do ustosunkowania się do zarzutów i twierdzeń zawartych w postanowieniu o wszczęciu postępowania, wystosowane do Powoda pod adres ul. (...), (...)-(...) W., zostało odebrane przez adresata 28 lutego 2020 r. pod tym adresem (dowód: z.p.o. k. 13 akt adm.).

Następnie, 6 marca 2020 r. Powód złożył wniosek o zmianę w CEIDG adresu zamieszkania i do korespondencji, podając aktualny adres – ul. (...), (...)-(...) W. (wniosek k. 13- 15 akt sąd.). Jednocześnie tego samego dnia złożył na poczcie żądanie dosyłania przesyłek przychodzących do niego pod adres ul. (...), (...)-(...) W. na obecny adres – ul. (...), (...)-(...) W. (żądanie dosyłania k. 16- 17 akt sąd.).

Z kolei pismem z 9 marca 2020 r. złożył wyjaśnienia, podając, że przyczyną nieudzielenia odpowiedzi na pisma Prezesa UOKiK było nieotrzymanie awiz, ponieważ lokal, mieszczący się pod adresem, pod który skierowane zostały wszelkie pisma został przez niego wynajęty. Przedsiębiorca wniósł o nienakładanie kary pieniężnej i umorzenie postępowania administracyjnego. Równocześnie w piśmie z 9 marca 2020 r. udzielił odpowiedzi na pytania skierowane w wezwaniach Prezesa UOKiK z 16 października 2019 r. oraz 3 grudnia 2019 r. Do pisma załączył PIT- 28 H. O. zam. ul. (...), (...)-(...) W. za 2019 r. wskazujący na przychody tego podatnika z najmu/podnajmu/dzierżawy/poddzierżawy/lub podobnych umów (dowód: pismo z załącznikami k. 14- 62 akt adm.).

Przy piśmie z 10 czerwca 2020 r. Powód złożył pierwszą stronę umowy najmu lokalu mieszczącego się przy ul. (...), (...)-(...) W., zawartą w dniu 31 marca 2014 r. między H. O. a inną osobą na rok (dowód: pismo z załącznikiem k. 65- 66 akt adm.).

Pismem z 17 września 2020 r. skierowano do Powoda zawiadomienie o zakończeniu zbierania materiału dowodowego oraz o możliwości przeglądania akt i wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego (dowód: zawiadomienie: k. 69 akt adm.). Powód nie skorzystał z ww. uprawnienia.

W dniu 27 października 2020 r. Prezes UOKiK wydał zaskarżoną Decyzję (dowód: Decyzja k. 70- 74 akt adm.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych w trakcie postępowania administracyjnego i sądowego, których autentyczność nie była podważana przez żadną ze stron postępowania, jak też w oparciu o niekwestionowane twierdzenia stron.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem zaskarżona Decyzja Prezesa UOKiK jest słuszna i ma oparcie w przepisach prawa.

Stosownie do art. 50 ust. 1 u.o.k.i.k. przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa UOKiK.

Żądanie Prezesa UOKiK, zgodnie z art. 50 ust. 2 u.o.k.i.k., powinno zawierać:

- wskazanie zakresu informacji;
- wskazanie celu żądania;
- wskazanie terminu udzielenia informacji;
- pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes UOKiK zwróci się z ww. żądaniem jest zatem przekazanie wymaganej informacji. Żądanie udzielenia informacji skierowane przez Prezesa UOKiK w trybie art. 50 ust. 1 u.o.k.i.k. jest bowiem wiążące dla przedsiębiorcy.

Należy jednocześnie zauważyć, że z uprawnienia do żądania od przedsiębiorcy informacji Prezes UOKiK może skorzystać zarówno w toku postępowania antymonopolowego, postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, jak i postępowania wyjaśniającego. Obowiązek, o którym mowa w art. 50 u.o.k.i.k. dotyczy przy tym nie tylko przedsiębiorców będących stroną postępowania. Działając na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy Prezes UOKiK może zobligować do udzielania informacji każdy podmiot mający status przedsiębiorcy.

W toku postępowania wyjaśniającego w sprawie ustalenia czy zasady funkcjonowania i korzystania przez inwestorów, w tym konsumentów, z platformy (...) nie prowadzą do naruszenia zbiorowego interesu konsumentów oraz przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów lub innych ustaw chroniących interesy konsumentów, organ wystosował zatem do powoda będącego przedsiębiorcą dwa wezwania, z dnia 16 października i 3 grudnia 2019 r., do podania informacji o zasadach funkcjonowania projektu (...), jak również o jego organizatorach, z uwagi na promowanie tego projektu przez powoda m.in. za pośrednictwem strony internetowej: (...) Obydwa wezwania zostały skierowane na adres powoda ujawniony w CEIDG, tj. ul. (...), (...)-(...) W..

Zgodnie bowiem z art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (t.j. Dz. U. z 2019, poz. 1291 ze zm.) wpisowi do CEIDG podlegają m.in. adres do doręczeń oraz - jeżeli przedsiębiorca takie miejsce posiada - adres stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej. W przypadku zmiany danych dotyczących adresu do korespondencji lub adresu miejsca stałego wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorca, zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 1 lit. a ww. ustawy, jest zobowiązany w terminie 7 dni od dnia zmiany danych złożyć wnioski o zmianę danych w CEIDG. Dlatego stosownie do treści art. 16 tejże ustawy domniemywa się, że dane zawarte w rejestrze są prawdziwe. Przedsiębiorca ponosi więc odpowiedzialność za niezgłoszenie w terminie danych, które uległy zmianie a także prawne konsekwencje fikcji doręczenia korespondencji przedsiębiorcy pod adresem ujawnionym w CEIDG.

W niniejszej sprawie poza sporem jest natomiast, że wystosowane do Powoda wezwania pod adres widniejący w CEIDG nie zostały przez niego odebrane i nie udzielił on na nie odpowiedzi w określonym terminie.

W tym stanie rzeczy zastosowanie znalazł art. 106 ust. 2 pkt 2 u.o.k.i.k., zgodnie z którym Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 10 ust. 9, art. 12 ust. 3, art. 19 ust. 3, art. 23c ust. 3, art. 28 ust. 3 lub art. 50 bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

W ocenie Sądu nałożenie na powoda kary jest celowe, ponieważ zaniechanie powoda w udzieleniu odpowiedzi na skierowane do niego wezwania znacznie opóźniło uzyskanie niezbędnych informacji, mających znaczenie dla przedmiotu prowadzonego postępowania wyjaśniającego. Brak jest też podstaw do odstąpienia od nałożenia na niego kary, czy umorzenia postępowania, zgodnie z wnioskiem powoda.

Wprawdzie Powód tłumaczył brak odpowiedzi na wezwania organu nieotrzymaniem od poczty awiz dotyczących przesyłanej do niego korespondencji, która miała być przekierowywana na nowy adres powoda, ze względu na wynajęcie dotychczasowego lokalu mieszczącego się pod adresem ul. (...), (...)-(...) W., jednak powyższe tłumaczenia nie mogły okazać się skuteczne.

Przede wszystkim, Powód zgodnie ze wspomnianymi wyżej przepisami był zobowiązany w terminie 7 dni od dnia zmiany danych dotyczących miejsca prowadzenia działalności gospodarczej a tym samym adresu do korespondencji złożyć stosowny wniosek o zmianę danych w CEIDG. Tymczasem nie uczynił tego przez ponad 4 lata, a co więcej zrobił to dopiero po otrzymaniu od Prezesa UOKiK zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej.

Powód twierdził również, że złożył na poczcie polecenie dosyłania przesyłek na nowy adres tj. ul. (...), (...)-(...) W. jeszcze przed wszczęciem postępowania przez Prezesa UOKiK, jednakże nie był w stanie tego faktu udokumentować, jak również nie wyjaśnił dlaczego, jeśli rzeczywiście takie zlecenie złożył, nie reklamował na poczcie faktu, iż zlecenie to nie jest wykonywane, ponieważ nie dochodzi do niego korespondencja. Powód był w stanie jedynie wykazać, że stosowne zlecenie złożył dopiero 6 marca 2020 roku czyli znów po wszczęciu postępowania w sprawie wymierzenia kary.

Przy czym twierdzenia Powoda o nieprzebywaniu pod starym adresem budzą wątpliwości w świetle okoliczności, iż Powód odpowiedział akurat na zawiadomienie o wszczęciu postępowania skierowane na stary adres, nie wyjawiając dlaczego odebrał jedynie korespondencję w tym zakresie, podczas gdy nie odebrał korespondencji zawierającej poprzednie wezwania organu do podania istotnych informacji.

Również samo wynajęcie mieszkania nie jest równoznaczne z udostępnieniem najemcy skrzynki pocztowej, jest to raczej wyjątek na rynku najmu lokali mieszkalnych. Warto też zauważyć, że do akt sprawy Powód złożył dowód zawarcia 31 marca 2014 r. umowy najmu lokalu pod adresem ul. (...), (...)-(...) W. **jedynie na rok**, podczas gdy za 2019 r., czyli za rok, w którym wysyłano do Powoda wezwania przedstawił on jedynie PIT-28 H. O., która wskazując przychód za najem/podnajem/dzierżawę/poddzierżawę/lub z tytułu podobnych umów (bez podania adresu wynajmowanego lokalu) podała jako swój adres zamieszkania, adres powoda wpisany do CEIDG.

W tej sytuacji, wobec niepotwierdzonych tez Powoda na temat nieprzekazania mu przez pocztę przesyłek pomimo ustalenia stosownego zlecenia, a przede wszystkim w obliczu ciężącego na nim obowiązku podania aktualnego adresu w rejestrze CEIDG, którego realizacja pozwoliłaby na dotarcie kierowanych do niego przesyłek pod jego faktyczny adres, należało uznać, że nałożenie na Powoda kary za nieudzielenie organowi informacji jest zasadne i potrzebne.

Jak stanowi art. 111 ust. 1 pkt 3 u.o.k.i.k. Prezes Urzędu, ustalając wysokość nakładanej kary pieniężnej, uwzględnia w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także, w przypadku kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 oraz w art. 108 ust. 2 i 3 - wpływ naruszenia na przebieg

i termin zakończenia postępowania. Przy czym w myśl art. 111 ust. 2 u.o.k.i.k., ustalając wysokość kar pieniężnych zgodnie z ust. 1 Prezes Urzędu bierze pod uwagę okoliczności łagodzące lub obciążające, które wystąpiły w sprawie.

Zdaniem Sądu Prezes UOKiK rozpatrzył wszystkie okoliczności mające wpływ na wymiar kary.

W pierwszej kolejności należy więc zaznaczyć, że źródłem rzekomego nie dotarcia do Powoda żądań organu było zaniechanie realizacji powinności Powoda jako przedsiębiorcy związanych z podaniem aktualnych danych przedsiębiorcy w CEIDG. Jest ono znaczące, ponieważ powód nie uaktualniał danych w rejestrze od 2014 r., podczas gdy danymi tymi kierują się zarówno różne organy, jak i kontrahenci, a nawet konsumenci, z czego Powód jako profesjonalista musiał zdawać sobie sprawę, tak jak z obowiązku zmiany danych w rejestrze adekwatnie do stanu faktycznego.

W konsekwencji Powód na skutek własnych zaniedbań nie odebrał poczty i nie udzielił odpowiedzi na wezwania organu z 16 października i 3 grudnia 2019 r., na skutek czego Prezes UOKiK nie mógł zakończyć prowadzonego postępowania wyjaśniającego w sprawie ustalenia, czy zasady funkcjonowania i korzystania przez inwestorów, w tym konsumentów, z platformy (...) nie prowadzą do naruszenia zbiorowego interesu konsumentów oraz przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów lub innych ustaw chroniących interesy konsumentów. Zaniechanie Powoda utrudniło zatem w istotnym stopniu dokonanie ustaleń przez organ a w rezultacie utrudniło sprawny i efektywny przebieg ww. postępowania wyjaśniającego. Trzeba przy tym przyjąć, w świetle niedokonywania zmian w rejestrze aż przez około 6 lat, że postępowanie powoda było wyrazem rażącego niedbalstwa, które to zachowanie nie powinno być „nagrodzone” poprzez zastosowanie instytucji odstąpienia od wymierzenia kary czy jej znaczącego obniżenia. Warto w tym miejscu również przytoczyć stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z 30 czerwca 2021 r. (sygn. akt III Sa/GI 481/21 Lex nr 3224540), z którym Sąd orzekający w pełni się zgadza „ To przedsiębiorca jest odpowiedzialny za zgodność stanu ujawnionego w rejestrze CEiDG z faktami i nie może wywodzić korzystnych dla siebie skutków z niewypełnienia ustawowych obowiązków. Jeżeli je zaniedbał, to nie może skutków tych zaniedbań przerzucać na organy i wymagać prowadzenia czynności weryfikacyjnych co do rodzaju faktycznie prowadzonej działalności w każdym przypadku, gdy będzie to dla niego dogodnie, np. dla potrzeb uzyskania świadczenia ze środków publicznych.”.

Poza sporem jest okoliczność, iż powód przekazał ostatecznie żądane informacje, aczkolwiek dopiero po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia na niego kary, w piśmie z 9 marca 2020 r., a w toku tego postępowania współpracował z Prezesem UOKiK, w szczególności poprzez niezwłoczne udzielanie odpowiedzi na wezwania Prezesa UOKiK oraz terminowe ustosunkowanie się do kierowanych do niego przez Prezesa Urzędu pism. Równocześnie zostało wzięte pod uwagę, że Powód po raz pierwszy naruszył przepisy u.o.k.i.k.

Tym niemniej w ocenie Sądu wszystkie okoliczności łącznie przemawiają za ustaleniem kary w wysokości 10 000 zł stanowiącej równowartość 2.347,42 euro.

Kara w tej wysokości stanowić będzie odpowiednią dolegliwość i pozwoli na zdyscyplinowanie Powoda, jak też zniechęcenie do podobnych naruszeń w przyszłości. Prewencja indywidualna pozwoli zatem na zapobiegnięcie sytuacji ponownego nieudzielenia informacji, nieprzekazania dokumentów, która spowodowałaby opóźnienie lub wręcz uniemożliwiła realizację przez Prezesa UOKiK jego zadań ustawowych.

Biorąc powyższe względy pod uwagę Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia, oddalił wniesione przez powoda odwołanie na podstawie art. 479^{31a} § 1 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z uwagi na oddalenie odwołania, powoda należało uznać za stronę, która przegrała proces i zasądzić od niego na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 720,00 zł

ustalone w oparciu o § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 265).

Sędzia SO Anna Maria Kowalik

(...)

(...)